

10

17. jan.

AUGLÝSING

um staðfestingu dómsmálaráðuneytisins á samþykkt um breytingu á lögreglu-
samþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað, 16. gr., 31. marz 1928.

Samkvæmt lögum nr. 1 3. jan. 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóv. 1919, um lögreglu-
samþykktir fyrir kaupstaðina, er hér með staðfest eftirrituð samþykkt um breyt-
ingu á lögreglusamþykkt fyrir Vestmannaeyjakaupstað:

1. gr.

16. gr. lögreglusamþykktarinnar breytist þannig:

Úr annarri málsgrein fellur burt orðið „eldivið“.

Milli þriðju og fjórðu málsgreinar komi: Eigi má setja laus kol á gangstéttir
eða húslóðir; skulu þau flutt í pokum eða öðrum ílátum, og þegar komið fyrir í
eldiviðargeymslum.

2. gr.

Samþykkt þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hér með öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 17. janúar 1947.

Finnur Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

11

18. jan.

REGLUGERÐ

um innheimtu iðgjalda o. fl. samkv. lögum nr. 50/1946, um almannatryggingar.

1. gr.

Þær tekjur tryggingasjóðs, sem reglugerð þessi tekur til, eru:

1. Iðgjöld hinna tryggðu, sbr. 105.—111. gr. laga um almannatryggingar.
2. Iðgjöld atvinnurekenda, sbr. 112. gr. sömu laga.
3. Sérstök áhættugjöld atvinnurekenda vegna slysabóta, sbr. 113. gr. sömu laga.
4. Endurgreiðslukröfur, sem Tryggingastofnun ríkisins kann að eignast á hendur
öðrum.

2. gr.

Tryggingaskyldir samkvæmt 1. tölulið 1. gr. eru allir íslenskir ríkisborgarar,
16—67 ára og skulu þeir greiða iðgjöld til tryggingasjóðs sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 180.00 á ári
Ókvæntir karlar	— 144.00 — —
Ógiftar konur	— 108.00 — —

Á 2. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 138.00 á ári
Ókvæntir karlar	— 108.00 — —
Ógiftar konur	— 84.00 — —

Peir launþegar og einyrkjar, sem ekki ber að greiða tekjuskatt né eignarskatt, 11
og notið hafa bóta samkvæmt II. kafla tryggingalaganna 2 mánuði eða lengur, eða 18. jan.
dvalist í sjúkrahúsi eða hæli á kostnað trygginganna jafnlangan tíma á skattárinu,
eru undanþegnir iðgjaldagreiðslum. Í þessu sambandi telst þó eigi bótaþegi sá,
sem aðeins hefur notið fjölskyldubóta samkvæmt 30. gr. tryggingalaganna. Nú eru
þeir, sem um ræðir í næsta málslið hér á undan skattskyldir, en skattskyldar tekjur
þeirra nema ekki tvöfaldri upphæð iðgjaldsins og eru þeir þá undanþegnir þeim
hluta þess, sem er umfram 50% af skattskyldum tekjum þeirra.

Ef annað hjóna er ekki gjaldskylt til almannatrygginganna, en hitt er gjald-
skylt, reiknast gjald hins eins og það væri ógift.

Peir, sem eru meðlimir í viðurkenndum sérsjóðum samkv. 133. gr., skulu að-
eins greiða hálf gjald.

Tryggingaráð getur með einróma ákvörðun veitt undanþágu frá iðgjalda-
greiðslum, sbr. 110. gr. tryggingalaganna.

3. gr.

Hinir tryggðu skulu greiða sjálfir iðgjöld sín samkv. 2. gr., þó með þeim und-
antekningum er hér segir:

1. Meistari í iðnaði og stofnanir, er veita verklega kennslu, skulu greiða iðgjöld
fyrir nema sína, og er óheimilt að draga iðgjöldin frá kaupum þeirra.
2. Sveitarsjóðir greiða iðgjöld þeirra launþega og einyrkja, sem ekki ber að
greiða tekjuskatt né eignarskatt, það ár, svo og það, sem á vantar að helmingur
skattskyldra tekna þeirra, sem tekjuskattsskyldir eru, nemi fullu iðgjaldi, sbr.
þó 2. mgr. 2. gr. Í þessu sambandi teljast launþegar þeir, sem taldir eru í 46. gr.
tryggingalaganna og höfðu þar nefnd störf að aðalatvinnu á skattárinu, en
einyrkjar þeir, sem reka sjálfstæða atvinnu einungis með aðstoð konu sinnar
og barna innan 16 ára aldurs, og ekki meiri aðstoð annarri við reksturinn,
en sem svarar hálfis árs vinnu fullgilds manns.
3. Nú telur maður sig ekki geta greitt iðgjöld sín af eigin rammleik og getur
hann þá, þótt ekki sé svo ástatt, sem segir í 2. tölulið hér að framan, sótt um
það til sveitarstjórnar, að sveitarsjóður greiði fyrir hann iðgjöld hans.
Sveitarstjórn skal tilkynna innheimtumanni fyrir hverja sveitarsjóður greiðir
iðgjöld samkv. 2. og 3. tölulið þessarar greinar.

4. gr.

Sveitarstjórnir skulu fyrir 1. marz (í Reykjavík fyrir 1. maí) ár hvert gera
skrá yfir alla innan sveitarfélagsins, sem við byrjun almanaksársins hafa náð 16
ára aldri, en eru yngri en 67 ára, heimili þeirra, atvinnu, fæðingardag og ár og ann-
að, er varðar iðgjaldagreiðslur þeirra. Skráin skal vera í tveim eintökum. Skal
hún send skattanefnd (skattstjóra), sem ákveður iðgjaldið. Annað eintakið sendist
síðan innheimtumanni, hitt Tryggingastofnuninni.

Jafnframt skal skattanefnd (skattstjóri) gera skrá yfir þá gjaldendur, er
sveitarstjórn ber að greiða fyrir samkv. 2. tölulið 3. gr., og skal skráin tilgreina
hve háa upphæð skuli greiða fyrir hvern þeirra. Einnig skal skattanefnd gera skrá
yfir þá nemendur, er öðrum ber að greiða gjöldin fyrir samkv. 1. tölulið 3. gr. og
tilgreina nöfn greiðenda.

5. gr.

Gjald dagar á iðgjaldi hinna tryggðu skulu vera tveir. Hinn fyrri í janúar ár
hvert, og skal þá greiða $\frac{1}{4}$ — $\frac{3}{4}$ hluta gjaldsins, eftir því sem fjármálaráðherra
ákveður í hvert sinn, en eftirstöðvar gjaldsins skulu greiddar á manntalsþingi.
Hafi maður ekki greitt fyrir 1. marz þann hluta gjaldsins, er greiðast átti í janúar,
er þó heimilt að krefja hann þá þegar um allt gjaldið.

- 11 18. jan. Eigi getur maður á gjaldskyldualdri skorast undan að greiða þann hluta ið-gjaldsins, sem í gjalddaga fellur í janúar, þótt hann telji að hann muni við endan-lega álagningu verða undanþeginn iðgjaldi það ár, að nokkru eða öllu, nema hann
1. sanni með vottorði skattaneðndar (skattstjóra), að hann muni verða undanþeginn iðgjaldagreiðslu það ár samkv. ákvæðum 2. mgr. 2. gr.,
 2. sanni með vottorði Tryggingastofnunarinnar, að honum hafi verið veitt undanþága frá iðgjaldagreiðslu það ár samkv. síðustu mgr. 2. gr.,
 3. afhendi innheimtumanni yfirlýsingu sveitarstjórnar um, að sveitarsjóður greiði iðgjaldið samkv. 2. eða 3. tölulið 3. gr.

Nú tekur undanþága mannsins samkv. framangreindum liðum aðeins til hluta af iðgjaldinu og ber honum þá að greiða í janúar þá upphæð, sem í þeim mánuði fellur í gjalddaga, þó ekki hærri upphæð en svo, að hann hafi með því að fullu lokið iðgjaldi sínu fyrir það ár.

Nú reynist greiðsla manns upp í iðgjald hærri en honum ber að greiða við endanlega álagningu, og gengur þá mismunurinn til greiðslu á öðrum þinggjöldum hans, séu þau ógreidd, en endurgreiðist honum að öðrum kosti.

6. gr.

Iðgjöld atvinnurekenda samkv. 112. og 113. gr. tryggingalaganna, önnur en iðgjöld af lögskráðum sjómönnum og iðgjöld af öikumönnum bifreiða, skulu lögð á af skattaneðnd (skattstjóra) með tekju- og eignarskatti, eftir vinnuvikum skattársins samkv. framtölum kaupgreiðenda og falla í gjalddaga á manntalsþingi á greiðsluárinu, í fyrsta sinn á manntalsþingi árið 1947. Skattaneðnd skal semja skrá yfir þá, sem gjaldskyldir eru samkv. 112. og 113. gr. tryggingalaganna, starfstíminn tilgreindur í vikum og gjöldin reiknuð út eftir þeim áhættuflokkum, sem félagsmálaráðuneytið ákveður eftir tillögum Tryggingastofnunarinnar. Skal eintak skrárinnar sent innheimtumanni og Tryggingastofnuninni. Þó skal skattaneðnd (skattstjóri) tilkynna iðgjöld, sem ríkissjóði eða ríkisstofnunum ber að greiða, beint til Tryggingastofnunarinnar, og annast hún sjálf þá innheimtu.

Nú telur launagreiðandi ekki fram launavikur, eða framtal hans er ófullkomið, og skal þá áætla gjald hans.

7. gr.

Iðgjöld af lögskráðum sjómönnum samkv. 112. og 113. gr. tryggingalaganna skulu lögð á og innheimt fyrir fram af lögskráningarstjórum. Er lögskráningastjórar fela hreppstjórum að framkvæma lögskráningar, geta þeir einnig falið þeim að annast álagningu og innheimtu iðgjaldanna fyrir sína hönd.

Er lögskráning í skiprúm fer fram skulu þeir, sem lögskráningar beiðast, afhenda lögskráningarstjóra skrá á þar til gerðu eyðublaði, yfir sjómenn þá, er tryggja ber, ásamt fyrirframgreiðslu á iðgjöldum. Ef sjómennirnir eru ráðnir og lögskráðir til ákveðins tíma skal iðgjald greitt fyrir fram fyrir allan lögskráningartímann. Sé hins vegar lögskráð til óákveðins tíma ákveður lögskráningarstjóri við lögskráningu fyrir hve langan tíma skuli greitt fyrir fram. Eigi skal lögskrá í skiprúm, nema fyrirframgreiðsla iðgjalda hafi farið fram.

8. gr.

Iðgjöld af öikumönnum við hvers konar bifreiðastjórn, samkv. 112. og 113. gr. tryggingalaganna og síðustu málsgrein 36. gr. bifreiðalaga nr. 23 frá 16. júní 1941, skulu lögð á af innheimtumönnum bifreiðaskatts og innheimt eftir á fyrir hvert bifreiðaskattsár, ásamt bifreiðaskatti og skoðunargjaldi.

Iðgjöld samkv. þessari grein skulu miðast við þann tíma, sem bifreiðin er skráð í notkun hjá lögreglustjóra.

9. gr.

Endurgreiðslukröfur, sem Tryggingastofnunin kann að eignast á hendur öðrum, skulu innheimtar af innheimtumönnum ríkissjóðs samkv. bréflægri tilkynningu frá Tryggingastofnuninni, eftir því sem þær til falla.

10. gr.

Iðgjöld samkv. 107. og 112. gr. tryggingalaganna skulu innheimt með vísitöluálagi samkv. meðalvísitölu næsta árs á undan.

Gjöldin skulu á lögð og innheimt í heilum krónum.

11. gr.

Um innheimtu iðgjalda af kaupi, skyldur kaupgreiðenda í því sambandi, lög- taksheimildir og allt, er að slíkri innheimtu lýtur, gilda ákvæði 29. og 30. gr. laga nr. 66 12. apríl 1945, um útsvör, eftir því sem við getur átt.

12. gr.

Innheimtumenn skila innheimtum iðgjöldum og öðrum tekjum Tryggingastofnunarinnar mánaðarlega til hennar á sama hátt og ríkistekjum til ríkissjóðs.

13. gr.

Reglugerð þessi er sett samkv. 125. gr. laga nr. 50 frá 1946, um almannatryggingar, sbr. lög nr. 89 frá 1946, um viðauka við þau lög, og gengur í gildi þegar í stað.

Ákvæði til bráðabirgða.

1. Árið 1947 skulu iðgjöld samkv. 107. og 112. gr. tryggingalaganna innheimt með vísitöluálagi, er miðast við 300 stig, og hafa iðgjöld samkv. 107. gr. samkvæmt því og með hliðsjón af 9. lið bráðabirgðaákvæða sömu laga verið ákveðin þannig fyrir árið 1947:

Á 1. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 380.00
Ókvæntir karlar	— 340.00
Ógiftar konur	— 250.00

Á 2. verðlagssvæði:

Kvæntir karlar	kr. 300.00
Ókvæntir karlar	— 270.00
Ógiftar konur	— 200.00

2. Árið 1947 skal greiða í janúar upp í iðgjöld samkv. 107. gr. tryggingalaganna, eins og þau eru ákveðin í næsta lið hér á undan, sem hér segir:

Á 1. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 170.00
Ógiftar konur	— 120.00

Á 2. verðlagssvæði:

Karlar	kr. 130.00
Ógiftar konur	— 100.00

3. Semji Tryggingastofnunin við innheimtumenn framangreindra gjalda um afhendingu tryggingaskirteina og innheimtu skirteinagjalds, sem á árinu 1947 hefur verið ákveðið kr. 30.00 fyrir hvert skirteini, skal gjald þetta innheimt með þeim hluta tryggingaiðgjaldsins, er greiða ber í janúar og skirteinin því aðeins afhent að skirteinisgjaldið og janúargreiðslan hafi farið fram.

Fjármálaráðuneytið, 18. janúar 1947.

Pétur Magnússon.

Magnús Gíslason.